

Nro. 45. és 46.

**A' FELS. CSÁSZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

Indúlt Bétsből, Kedden December 18. dik napján, 1810-ik
esztendőben.

B é t s.

Ö Cs. K. Felségének ilyen Pátense hirdettetett.
ki: —“

„Mi *Első Ferentz*, Isten kegyelméből Aus-
triai Császár, Magyar Ország, Cseh Ország,
Gallitzia, Lodomeria Királya, etc, Austriai Fő
Hertzeg, etc, etc.

„A' kedvetlen történeteknek öszszefolyások
által a' Konventziós-pénz a' jelenlévő szempil-
lantatban annyira megritkúlt, hogy alattvalóink-
közzül sokak, kik az ő kedvezőbb környúlállá-
sok között tett magok' elkötelezéssek szerént már
most, benn a' hazában vagy külföldön meg fizet-
ni tartoznának, a' miatt egész tehetségeket ki-
tennék a' veszedelemre. Mi meghagyjuk ugyan

az igazság' kiszolgáltatásának szabad folyamátját: de az az oltalom, melyben minden alattvalóinknak egyenlően részésülni kell az ő magános jussaikra nézve, meg nem engedi azt, hogy egy betsületes és külömben megfizethető adós, bizonyos pénznemnek elmúlándó megfogyása miatt semmivé legyen, ha tsak ez a' következés igazságos időhalasztás által elfordittathatik. Erre nézve mi, az előnkbe terjesztetett sürgető előadásokat érett fontolás alá vévén, a' következőket határozzuk:

„1) Azon esetekben, ha valamelly külső akár belső országi hitelező, valamelly adosság-
nak vissza fizettetését pengő pénzben kívánja, a' mi Itélőszékeink ugyan Konventziós pénzre tartoznak a' törvényekkel megégygyezőleg kimondani a' magok itélteteleiket: hanem

„2) az Exekutziónak kirendelésével és végrehajtásával várokozniok kell ezen esetben az 1811-dik esztendő Októberének 1-ső napjáig, ha az adós, a' megíteltetett Konventziós pénzbéli summáért a' hitelezőt, bankótzédula-szerént hatannyi summa eránt, bankótzédulák, vagy interest-hozó 's a' Cursus szerént számlalódó közönséges Obligátziók, vagy pedig egyéb igazi betsü szerént mérséklett zálog által, bátorságba helyhezteti.

„3) Ezen fizetéképpen tekintődő zálogokra, ezeknek hitelezőken kívül semmi más hitelező nem nyerhet semmi zálogképpen való elfoglalást vagy exekutziót.

„4) Ha az adós ezen zálogoknak előadása által a' hitelezőt bátorságba nem helyheztethetné, ezen esetekben az exekutziót még az adós' vagyonyjainak eladásokkal is egészszen

addíg munkába lehet venni, míg az eladott jószágok a' Konventziós pénzbéli adosságot, bankótzédulában hatszór annyira fel nem érik: hanem az ezen eladásból bėjövő summát tsakugyan az Itélőszéknél kell letenni, azért, hogy az adós a' jövő 1811-dik esztendőben Oktober 1-ső napjáig módot kereshessen magának arra, hogy a' tartozó pengő pénzbéli summát a' leg könnyebb módon megszerezhesse.

„ 5) Az 1811-dik esztendőnek 1-ső Oktobertől fogva ezen Rendelésünknek ereje megszűnik, és akkor minden hitelező vissza lépik a' maga adósa eránt való tökéletes jussába. Ő ezen naptól fogva megkivánhatja a' zálogképpen léteztett vagyonból a' maga kielégittetését a' törvényes interessel egyetemben. Abban az esetben, hogyha éppen véletlenül ez a' letétetve lévő vagyon a' hitelezőnek kielégittetésére elégséges nem talalna lenni, akkor ő előtte az exekutziónak útja, az adósnak egyéb vagyonjára nézve is nyilvánva leszen.

„ 6) Ezen határozások tsupán tsak a' múlt időbéli eseteket illetik, és mi fenntartjuk magunknak hogy, ha, mint remélni lehet, kedvezőbb környülállások találnak előfordúlni, ezen határozásainkat rovidebb időre szorittsuk. A' ki mátollogva magát valamelly Konventziós pénzbéli summának fizetésére lekötelezi, annak telyesítésére a' törvényekszerént az eddig való keménységgel és pontossaggal szorittassék réa minden kifogás nélkül.

„ köit a' mi fő és lakó városunkban Bétsben Deczember 11-dikén az ezer nyoltzszáz tizedik

esztendőben, Országlásunknak tizenkilentzedik esztendejében. — “

„*Ferentz.*

Ő Cs. K. Felsége kegyelmesen méltóztatott Gr. *Vandernath Henrik* valóságos Camerarius urat azon szolgálatokra nézve, mellyeket mind önnön maga mind ösei a' Felséges Fő Hertzegi Házhoz mútattak, valóságos Titkos Tanátsosi méltóságra emelni.

Magyar Ország.

Debreczenből, 20. Nov. 1810. A' múlt October' elein nálunk esett szomorú történetet sokan tudhatják Hazánkban: de megeshetik, hogy nem olyan mértékben, a' mint érteni kívánnak. A' kár különösen a' Helv. Vallástételt követők' Debreczeni Kollegiomát illeti; de onnan sokfelé ki áradván a' tudományok: illeti az mind azokat, a' kik Hazánkban a' tudományok' terjedését kívánják, szeretik. A' dolgot hogy nyilván kijelentssem: a' Debreczeni Kollegiumban a' Hazai Törvényeknek, azok Históriájának, a' Statistikának, és Politikának érdemes Profeszszora, Tek. Nemes *Széplaky Pál* Úr megholt, életének 45-ik esztendejében, mejj és hasbéli vizi betegségben, melyből őtet sem mértékletes és tsendes élete, sem Hazánk fő Orvosinak okos Curája ki nem vehették. Nyavalyája ottan ottan fordulni látszott: de végre minden reménységet elvett az a' szomorú történet, mely őtet egészen leverte. Ugyan is Ifjú, és az előtt igen állandó egészségű felesége T. Nemes *Bartók Klára* Asszony, rész szerént a' bánat, rész szerént az éjjeli 's nappali nyughatatlanságok miatt, mellye-

ket betegeskedő férje miatt szenvedett, forró betegségbe esvén, három hétig tartott nyavalyája után megholt; és a' haldokló vagy tsak nem halott eltemetvén a' maga halotját, egy hét múlva hűséges Házastársa után el költözött. Megbóldogúlt Felesége felett, szép halottí tanítást tartott nagy tiszteletű Senior, és Generális Notarius *Diószegi Sámuel* Úr; maga felett pedig Predikátor Tiszteletes *Kassai Péter* Úr predikállott, és Professor Tiszteletes *Magyar Mihály* Uram órált. Mindenik érzékenyül és igaz ékesen való szó-lással tisztelvén a' meghólnak ritka érdemeit, különösön ártatlan jó szivét. A' sir felibe való irásokat Predikátor Tiszteletes *Földvári József* Úr készítette, mellyek állandó emlékezetet érdemelnek.

I-ső Sir' felibe való Irás.

Itt nyugszik

Tekintetes Nemes Bartók Klára Aszszony

Eredetét vette Felső Bányán

Tekintetes Nemes Bartók Ferentz, és Martsa Mária Szüléitől.

Férjével Tekintetes Nemes Széplaky Pái Úrral töltött kilentz, és fél Esztendőket.

Lelkének és Testének ritka Talentumai,

Ifjuságának Kedvessége, és Szépsége,

Aszszonyi Okossága, és Szorgalmatossága,

Példa nélkül való Hűsége

Hosszú életet érdemelnek vala:

De midőn

El betegesedett Jó férjéért

Éjjeli nappali nyughatatlanságot

Bút, bajt, gondot, aggodást szenvedne,

Rajta a' nyavalyák erőt vévén,

Lón a' Házassági Hűségnek
Élete 24-ik Esztendejében
Szomorú, de ditsőseges áldozatja.

Kinek is
Érdemlett Tiszteletire, 's Ditső Emlékezetire,
Vigasztalhatatlan férje, és Szüléi,
Búban merült Testvérei és Aszszony baráti
Sok könnyhullatások és Sirások között
Tették-le e' gyászos Oszlopot.

*September 28-dik napján, 1810-dik Esztendőben.
II-ik Sir felibe való Irás.*

Itt nyugszik
Néhai Juris Professor Tekintetes Nemes
Széplaky Pál Úr.

Tanulását kezdette Losontzon, folytatta Patakon,
öregbítette, a' külső Országi Oskolákban, vé-
gezte Pesten.

Onnan
A' Haza törvényre tanítására
ide hivattattván,
Széles tudományának és esméretének,
Fáradhatatlan munkásságának
Fedhetetlen életének és példájának
Az itt megtelepedett ifjuság
Tizen egy esztendő alatt
Mebetsúlhetetlen hasznát vette.

Most pedig már
Két esztendei betegeskedése után,
Arra a' bóldog helyre költözött,
Hová ez előtt egynéhány nappal
Keserves nyögések és sirások közt
Ritka hűségű házastársát botsátotta;
Kivel valamint egy lélek vólt,
Úgy most porai egygyé lesznek,

Nem lehetvén soká távol egymástól
Az egymásért élő, 's haló házaspár.

Drága emlékezetét

Szerelmes könyhúllatásokkal tisztelik,

Tanítványai áldják;

Tiszti Társai és Baráti

Meszsze látó elméjét és vigyázó okosságát,
Artatlan maga viselését,

Egyenes szívét és indulatját,

Tántorithatatlan hűségét,

Tisztelettel emlegetni 's magasztalni

Soha meg nem szűnnek.

Ő lévén talám egyedül a' világon,

A' kiben soha senki meg nem botránkozott.

October' 4-ik napján, 1810-dik esztendőben.

A' Hazai törvényeket, a' Statiskával és Politikával egygyütt Professor *Ertsey Daniel Úr* fogja ezen Oskolai esztendőben rendkívül tanítani, a' ki a' maga rendes Filozofiai tanítását a' mellett folytatja.

S v é t z i a.

Említettük, hogy már most a' Svétziai Király is nyilvánosságos hadat hirdetett Anglia ellen. Ezen tárgy eránt ilyen nyilatkoztatás jött-ki a' Stockholmi Udvari Ujságban: — “

„Svétzia, magát az Angliával való szövetségéből kivonván, és azon Politikai Systemára, melyre őtet valamint önnön hajlandósága úgy szintén a' múlt történetekről való megemlékezés hívták, visszatérvén, megesmerte vala önnön tapasztalásából annak a' különválás Systemájának resultátumait, mellyet eddig követett. Sze-

rentsétlensegei és kárvallásai elmulthatatlan következései voltak az ő politika ellen való és erejéhez nem mérsékeltetett hadakozásoknak. Az ő állapotja és java kiszabták néki az ő jövőbeli magaviseletének útját. Nem ohajtván egyebet, hanem tsak hogy a' maga még meghagyott erejét nyugodalomban rendbeszedhesse, remélhette, hogy minden Hatalmasságokkal békeségben élhet, a' nélkül, hogy még olyan további áldozatokat tenni kénytelenítették, a' mellyek kétszeresen terhesek azon országnak, a' melly a' maga egyharmad részét tsak a' minap vesztette-el. A' Frantzia és Orosz birodalmakkal és Dániával való békeség kötés ugyan Svétziát is hasonló függésbe helyhezítették azokkal a' Hatalmasságokkal, a' mellyek a' száraz Európai Systema' részére állottanak: de ez a' környülállás tsakugyan nem tette kötelességévé Svétziának azt, hogy a' réá nézve igen ohajtott neutralitást félbe szakassza. Abban a' békeségkötésben tsak kereskedést tárgyazó feltételek határozottak-meg. —

„Tsakugyan szünetlenül kitétetve volt Svétzia azólta is a' rágalmaztatásnak, mellyet talám a' gyűlölség és irigység főztek. Azzal vádoltott, hogy azokat, a' mikre magát elkötelezte, nem telyesitené olyan szórosan, mint a' kötéseknek szentségek és a' Király' esmeretes tulajdonsága kivánnák. Mind azokat a' visszaéléseket, mellyek ezen földközi tengereken az Anglus kereskedésnek javára történtek, Svétziának tulajdonították, és azt erőssítették, hogy mindenek között azok a' tárgyak volnának a' közönséges békeségnek leg nagyobb akadályára, a' melly tár-

gyaknak Svétzia a' szerző okok. Ő Felsége a' Frantzia Császár és Olasz Király szükségesnek lenni találta ő Svétziai K. Felsége eleibe terjesztetni, hogy a' Svétzia és Nagy Britannia között fennálló valóságos függés eránt még meglévő minden gyanut enyésztesse-el. A' Király, a' ki ezen alkalmatossággal a' Császár eránt viseltető tiszteletnél és barátságánál egyebet szeméi előtt nem tart; és a' ki sőt inkább azt is megismeri, hogy némelly sérelmek, a' mellyek a' kereskedésre nézve fennálló kötelességekre nézve megtörténtek, az igazságos panaszokra alkalmazhatóságot szolgáltatathattak; de a' ki ellenben más felől a' maga kötelessége szerént, a' Svétzia ellen intéztetett, hanem meg nem mutatott vádaknak *massájokat* is, költeménynek lenni kinyilatkoztatja, meghatározta: hogy célzásaira és azon princípiumokra nézve, mellyeket követ, még egy újabb kezességet állitson. Erre nézve kinyilatkoztatta ő Felsége: hogy Anglia ellen hadat izen; hogy az Anglus hajóknak, mellyek minden reménség ellen a' Svétziai kikötőhelyekben találtathatnak, minden haladék nélkül való letartóztatásokat megparantsólja; hogy annak eltávoztatására, hogy többször az Angliával való titkos egyetértéssel és az Indiai portékáknak a' száraz földre való hitszegő béhozattatásokkal ne vádoltattassék Svétzia, ő Felsége az Angliai kereskedő portékáknak Svétziába való béhozattatásokat tilalmazó rendelkezéseket ismét szorossat megújittatja; minden Indus portékáknak, akár honnét vették is eredeteket, és akár melly Hatalmasságnak zászlója alatt érkezzenek, béhozattatásokat leg kissebb kifogás nélkül megtiltatja;

's végezetre telyességgel meg nem engedi, hogy Svétziából akár mi nemű fogás alatt a' száraz Európai tartományokba valami Anglus és Indus portéka kivitettessék. Az eránt is parantsolatot ad-ki ő Felsége, hogy minden Anglus és Indus portéka, a' melly a' folyó esztendőben Aprilisnek 24-dikétől fogva Svétziába béhozattatott, mindennütt össze kerestessék, és ő Felségének kiadatassék, hogy a' törvényekkel megegyezőleg bánasson vellek. Midőn ezen áldozattételekre magát Király ő Felsége réa vette, rész szerént a' Frantzia Császár eránt viseltető barátságát, rész szerént annak ohajtását hordozta szemei előtt, hogy a' tengeri békességre való nagy czélzást részéről ő Felsége is elősegélhesse. Ez a' környülállás megmentheti ő Felségét a' maga alattvalóinak szemek előtt azon vesztesékek legalább egy részekre nézve, mellyeket ezen rendelések magokkal fognak hozni, és tudtára fogják Európának adni azt, hogy nem ő Felségén múlt-el, hogy ezen szempillantatban a' tengereken békesség nem uralkodik, és a' kereskedés a' maga eredeti függetlenségére vissza nem állított. Mint ezen nyilatkoztatásunknak következése az Anglia ellen intéztetett forma szerént való hadhirdetés, a' mi közönséges Ujságleveleinkbe béiktattatik, 's egyszersmind minden intézetek megtétettnek, hogy az országban találtató minden Angllai portékákai letartóztassanak és sequestráljanak. “

A' Hámburgi Ujságokban ezeket olvassuk: *Gustávus Adolphus* a' Svétziai volt Király, a' maga atyja' öttiséhez a' mostani Királyhoz XIII-dik Károlyhoz egy levelet irván Londonból, jelenti

benne, hogy már tovább semmi penziót el nem fogad. Ez a' volt Király tavaly ősszel evezett-el egész familiájával egyetemben a' Karlskronai kikötőhelyből; akkór Déli Német országon állapodott-meg; a' folyó 1810-dik esztendőben ismét ősszel, *Rigából*, ezen száz esztendőktől fogva Orosz, az előtt pedig Svétziai városból, Tatár nevű Anglus fregáton a' száraz Európából Angliába által evezvén, oda November 10-dikén szerentsésen megérkezett. Feleségét és gyermekeit a' Badeni Nagy Hertzegségben hagyta. Midőn Gothenburg mellett a' Svétziai partnál evezett, Királyi méltóságához illő tiszteletet tettek ott néki, de hogy sálvét lőjjenek tiszteletére azon országban, melynek ő ez előtt birtokossa volt, meg nem engedte.

A' Londoni Ujságokban ilyen jegyzés fordul elő ugyan ezen volt Királyról: A' külső dolgokra ügyelő Minister Marquis Wellesley November 21-dikén meglátogatta a' Svétziai Királyt. Hoszasz együtt való beszélgetés után lekisértte a' tisztelt Marquis a' Királyt a' maga hintájáig, melyben a' külső dolgokra ügyelő Ministeri Cancellariának palotájához menvén együtt, ebbe a' Marquis a' Királyt felvezette. Azután a' tengeri dolgokra ügyelő Ministeriális épületbe mentek, és egyéb Cancelláriákat is megszemlélték. Azon estve a' Marquisnál vatsorált a' Király, a' ki őtet az épület' ajtajánál fogadván, annak szálába vezette. Mint hivatalosok jelen voltak ezen társaságban Gróf Harrowby, Májor Armstrong, és Culling, Smith, Hamilton, 's több más urak.

A' Svétziai leg újabb levelekben ugyantsak ő felölle ezeket olvassuk: A' Svétziai Rendek'

Diétája November 12-dikén a' maga üléseit bére-
 készítette. Az utolsó ülésben olyan határozást tet-
 tek a' Rendek, hogy a' volt Király Gustávus Adol-
 phus és az ő maradékai a' Svétziai földről örök-
 re szakítottak, és hogy az oda való belépés
 nékiek halálos büntetés alatt örökre megtiltatott.
 — A' Királyi Ház' költsége eránt jövendőre néz-
 ve ilyen határozások tétettek: Az 500,000 tallé-
 rok, a' mennyire eddig telt a' Királyi Ház' köl-
 tsége, 260,000 tallérokra szállítottak-le. A' meg-
 halálozott Koronaörökösnek háztartásara 60,000
 tallárok voltak rendeltetve: ezen summa a' mos-
 tani Koronaörökösre nézve 6000 tallérokkal meg-
 szaporított, melly summával valamint magá-
 nak a' Hertzegnek úgy a' Hertzegnének is meg kell
 érní. Princz *Oskárnak* 12,000 tallérok rendeltet-
 tek esztendőnként.

Portugallia.

Az itt folyó hadi környüállásokra nézve a'
 következő tikkelyeket hirdette-ki a' Párisi Mo-
 nitör a' Londoni Ujságlevelekből: — “

„*London*, Nov. 24-dikén. Kord Liserpool tu-
 dósításokat vett Lord Wellingtontól, mellyek Nov.
 10-dikén indultak Portugalliából a' fő hadi szál-
 lásról. Summájok ennyiben áll: Az ezen hónap'
 3-dikán tett utolsó tudósításomtól fogva nem tör-
 tént a' tábornál semmi nevezetes dolog. Az el-
 lenség Nov. 5-dikén recognoscírozta *Abrantest*,
 e'-közben egy kisded sereget Villa-Velha felé küld-
 vén-el, kéttségkívíül olyan célzással, hogy az az
 ott lévő hídat foglalja-el. De a' híd már el volt
 rontatva.

Ezen tudósításokon kívíül (így ír a' Monitör

szerint a' Londoni Ujság) magános leveleink is
 érkeztek Portugalliából, mellyek két nappal újab-
 bak. Ezek így következnek: — „*Runa*, Novem-
 ber 11-dikén. Mi már rég tsudáljuk, hogy a'
 Frantzia armádia miként élhet: pedig bizonyos,
 hogy bőséges elesége van. Azt mondják a' szö-
 kevények, hogy semmi szükségét nem szenved.
 Mi úgy itélünk, hogy *Massena* az egész télen
 meg nem mozdúl tanyájából, ha tsak mi onnét el
 nem mozdítjuk őtet. Ugy látszik, hogy sántzokat
 is tsináltat, arra az esetre, hogy, ha meg talál
 kívántatni, magát védelmezhesse is. Az ő ta-
 nyája igen erős. Nékünk közösülésünk van *Pe-
 niche* és *Obidos* felé, a' hol 7000 emberekből
 álló Portugallus tsapat tanyázik. A' mi armá-
 diánk mostanában e'képpen fekszik: Bal szárnyunk
Peniche felé *Torres-Vedrashoz* nyúlik; a' jobb
 szárnyunk *Villa-Francánál* áll délre; fő hadi szál-
 lásunk, a' szerint mint a' környűlállások kíván-
 ják, most *Sombralban*, majd *Peró-Negróban*,
 majd ismét *Runában* van. Az *Anglus* armádia
 maga 40,000 emberből áll; Marschal *Beresford*
Alhandránál tanyázik 30,000 Portugallusokkal.
 — „*Lisbona*, Nov. 11-dikén. Nintsen az armá-
 diánál semmi változás. Az ellenséges armádia
 nagy bámulásunkra jól él, és jó ruhája van. Fran-
 tzia Generális *Loisonról* azt mondják, hogy ál-
 tal ment a' *Zezerén*, olyan czéllal, hogy *Abran-
 tesre* réá üssön. Az essős idő közelit. A' Fran-
 tziák tábori kajbákat épitenek az esső ellen. A'
 miéink mind fedél alatt tanyáznak. — „*Lisbona*,
 Nov. 12-dikén. A' fő hadi szállásunk még *Peró-
 Negróban* van. *Romána* *Torres-Vedras* mellett
 fekszik délre, mellette jobb felől *Beresford* ta-

nyázik. A' hadi foglyok' költsönös tseréje még tart; fogházaink megüressedtek. Mi itt tserébe az Anglusokon kívül Portugallusokat is elveszünk. A' hideglelés még Nov. 7-dikén tartott Kadixban, de nem a' sárga hideg. — „*Lisbona*, Nov. 12-dikén. Alig lehet képzelni, hogy a' két ellenséges armádiák már 32 napoktól fogva állanak szemben egymással, és még is apró öszszetsapásnál egyéb semmi nem történik. Az ellenség a' Tágus vizén néhány hídat tsinált; az Aientejó nevű tartományba általment; Abrantest megszállotta. Armádiánk tsendességben nyúgszik; a' hadi foglyoknak kitserélésekben foglalatoskodik. Leg nevezetesebb újságunk az, hogy *Mascarachast* a' mieink Bobadelánál elfogtak; ő Napoleonhoz volt küldetve mint Kurir; leveleit a' tsizmájában találták-meg. Ez az ember Junotnál adjutánszkodott; a' kezünkre került; meglátjuk mit fognak tsinálni véle.

„Mi (így folytatja szavait a' Monitör szerént a' Londoni író) keservesen szemléljük, hogy félelmes jövendöléseink a' Tágus partjain való rettenetes háborunak kimenetelére nézve, naponként valóságosúlnak. Nem ok nélkül hiszszük, hogy Generális *Drouet* valósággal megérkezett a' *Massena* armádiájához 15 ezer emberekből álló segítő sereggel, és hogy Abrantes várának ostromoltatása elkezdődött. —

„Még Novembernek sem 12-dikéig sem 15-dikéig meg nem érkezett volt (így szoll ezekre a' Monitör), egygyik is a' Generális *Drouet*' három Osztályai kozzul az Eszlingi Hertzeg' armádiájához. Tehát ezen Hertzeg hozza fogott Abrantesnek ostromoltatásához, és folytatja a' Tágus

vizének mind két partjain a' maga hadi munkáit, a' nélkül, hogy segítő seregek érkeztek volna hozzá. Pedig mi azt is erőssithetjük, hogy Nov. 15-dikén még a' Trevisói Hertzeg' seregei sem mentek volt által a' Guadiána vizén olyan célzással, hogy Alentéjő tartományába bényomúljanak. “

Ministereink (így rekesztik-be szavaikat a' Monitörben a' Londoni tudósítók) csak a' summáját adták-ki a' Lord Wellingtontól vett tudósításnak, mellyel nem nyugtatják-meg a' közönséget. Massena nem hágy-fel a' maga feltett célján. Ha ő Abrantes várát ostromoltatja: vagy ennek elesését szemlélni kell seregeinknek, vagy pedig ütközetbe kell velle botsátkozniok.

Nagy Britannia.

A' Londoni egyéb környülállások között a' Király' betegségének állapotjáról ismét néhány Bulletineket adott-ki a' Párisi Monitör, olyan jegyzéssel, hogy a' St. Jamesi és Windsori Királyi kastélyokban, a' hol ezen Bulletineket ki szokták adni, minden reggel véghetetlen sokasággal gyűlnek össze az emberek ezeknek olvasása végett. A' mi ezeket a' leg újabb Buletineket illeti, még semmit ki nem lehet hozni belőlök a' Király' betegségének terhesedésére vagy könnyebülésére nézve.

Török Birodalom.

Pancsova Deczember 3-dikán. Az a' Török Követ, a' ki fegyvernyugvás eránt való alkudozás végett a' Orosz fő hadi szállásra megérkezett vala, Oláh országi bizonyos tudósítások szerint

onnét ismét vissza indúlt Konstantzinápolyba. Mondják, hogy egy Frantzia Kurir érkezvén-meg Konstantzinápolyba, az okozta vissza való menetelét. Fontos tudósításokat kellett ezen Frantzia Kurirnak Konstantzinápolyba vinni, mint-hogy oda való érkezése után azonnal parantsolatot küldött a' Török Császár az Orosz fő hadiszállásra az ott lévő Török Követhez, hogy induljon vissza Konstantzinápoly felé.

Orosz Birodalom.

Koppenhágából írják, hogy az Anglusok a' Jegestengeren 10 vagy 12 Orosz hajót elfogtak, mellyek kenderrel, lennel, és egyéb e'félével voltak terhelve.

Elegyes Jegyzések.

Frankofurtomból a' Ménus mellől írják, hogy valamint ott, ugy Párisban, Lipsiában, Amsterdamban, és más egyéb kereskedő városokban is, nagyon felhágott a' gyémánt' árra melynek az az oka, részszerént, hogy az Udvarok a' mostani környülállások között sok gyémántos ajándékokat osztanak-ki, rész szerént pedig, hogy a' tengeri kereskedésnek félbeszakadása miatt keveset hozhatnak Napkeleti Indiából és Brasiliából Európába. Ezen okok közzé lehet azt is számlálni, hogy Konstantzinápolyba is sokat hordanak egy időtől fogva, miólta sokan az ott lakó nagy urak között gyémánt-koszorukkal rakatják-ki kabinétjük falait, mellyek közzé nagyobb' ékességnek okáért, külömbkülömb színű drága kövekből való bokrétákat is rakattatnak. — A' szebb, tiszta fehér gyémántnak karatjáért meg adnak most 11 sőt 12 Lajós aranyot is.